

Evangelí del dilluns de la setmana XXXI de durant l'any: el banquet del Regne

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XXXI de durant l'any. “Quan facis un banquet, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors, perquè ells no tenen res per a recompensar-te”. Veure el Crist en el proïsme, en el pobre, ens mourà a fer accions concretes en favor dels altres.

Evangelí (Lc 14, 12-14)

Després digué al qui l'havia convidat:

—Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni els teus parents, ni veïns rics. Et podrien tornar la invitació i ja tindries la teva recompensa. Més aviat, quan facis un banquet, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors, perquè ells no tenen res per a recompensar-te, i la recompensa, la trobaràs quan ressuscitin els justos.

Comentari

A l'evangelí d'avui, Jesús ens ensenya a través de la imatge del banquet. El context és un dinar celebrat un dissabte a casa d'un dels principals fariseus. Diversos doctors de la Llei i alguns fariseus estan disgustats perquè Jesús fa miracles en dissabte. Jesús, però, no s'acovardeix pas i ensenya la centralitat de la caritat

amb imatges com la del banquet. Després d'explicar la importància de la humilitat, ens vol ensenyar que aquesta virtut cal completar-la amb la pràctica de la caritat.

Perquè la caritat consisteix a sortir d'un mateix, a buscar sempre el bé de l'altre, a no cercar cap guany propi, a rebutjar la nostra pròpia lloança o recompensa. La caritat és estimar Déu i el proïsme com un mateix. L'home, per ser feliç, ha de cercar la felicitat del proïsme. Per això, el mateix Jesús ens convida a donar a qui no ens pot tornar l'ajuda prestada, com els pobres.

Déu va venir al món i es va fer pobre. «A això condueix l'amor de Crist, que ens ha estimat fins a l'extrem (cf. *Jn* 13, 1) i arriba fins als confins, als marges, a les fronteres existencials. Portar les perifèries al centre vol dir centrar la nostra vida en Crist, que “es va fer pobre” per nosaltres, per

enriquir-nos “amb la seva pobresa”
(2 Cor 8, 9)» [1].

Per ajudar a posar el Crist al centre,
ens servirà descobrir el mateix Crist
en el proïsme. Sant Josepmaria va
preguntar alguna vegada a fills seus
espirituals: «sabeu per què us estimo
tant?» I responia: «perquè veig bullir
en vosaltres la sang de Crist»[2].

Veure el Crist en el proïsme, en el
pobre. Això ens mourà a fer accions
concretes en favor dels altres. En
companyia de Jesucrist, entrem
pobres i sortim rics. Ell ens dona el
cor perquè hi càpiguen les
preocupacions dels altres, perquè
puguem compartir amb tothom els
dons que ens ha donat, per poder
fruir i gaudir en aquest món amb
grandesa d'ànima.

[1] Francesc, *Audiència general*, 19 d'agost de 2020.

[2] Sant Josepmaria. Citat a A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. III, Rialp, Madrid, 2003, p. 405.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dilluns-de-la-setmana-xxxi-de-
durant-lany-el-banquet-del-regne-2/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dilluns-de-la-setmana-xxxi-de-durant-lany-el-banquet-del-regne-2/)
(08/08/2025)